

jeg kunde ønske, der blev taget fat paa en Plantning her — at grave Plantehuller er desuden et Arbejde, som alle kan sættes til. Jeg synes derfor, det var værd at tage under Overvejelse, om der ikke her kunde skaffes Arbejde til en Del.

Af forskellige ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem Hr. Olufson og det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, er der talt en Del om Jordlovene. De Jordlove, som blev vedtaget sidste Vinter, er jeg meget glad ved, og det ser ud til, at de unge, der skal have Jord efter disse Love, ogsaa er glade for dem, idet der er stærk Efterspørgsel efter at faa Jord i Henhold til disse Love. Jeg vil i Modsætning til de to nævnte ærede Medlemmer sige, at jeg tror netop, at denne Lov virker betydelig bedre end Loven af Oktober 1919. Det ærede Medlem Hr. Olufson sagde, at der var en Del Jord efter denne sidste Lov, hvortil der ikke havde meldt sig Liebhaveere, hvori- mod der meldte sig flere til Jord efter den anden Lov. Det viser, at man ogsaa paa hans Egn ser paa det som jeg. Jeg beklager meget, at Loven om Len og Stamhuse ikke kan praktiseres saaledes, at Udstykningsforeningerne kan træde til. Udstykningsforeningerne har nemlig gjort et godt Arbejde og har allerede udstykket flere Gaarde, der er i hvert Fald hos os købt flere Gaarde, saa at mange unge kan faa selvstændige Hjem. Man skulde netop i disse Tider være glad ved, at vi kunde beholde de gode unge paa Landet, og at de ikke skulde være henvist til Byerne, thi det er paa Landet, de sundeste og bedste Forhold er til Stede, selv om Arbejdstiden er lang, og man maa bestille meget og ikke kan tjene den Time-løn, som man kan i Industrien og andre Virksomheder i Byerne. Jeg har set mange lykkelige Hjem rejse sig.

Jeg vil spørge den højtærede Landbrugsminister, om der ikke var Mulighed for, at de, der har bygget nu i Sommer, kunde komme ind under Reglerne i den Lov om Oprettelse af Husmandsbrug, der blev vedtaget i sidste Samling, selv om de 12 Mill. Kr., der var bevilget, skulde være blevet brugt. Det er jo Landbrugsministeren, der ifølge Loven sammen med Finansudvalget skal bestemme, baade Laanesummens og det direkte Tilskuds Størrelse, og jeg henstiller derfor til Landbrugsministeren, om det ikke kunde blive saaledes, at alle de, der har bygget i Aar, uanset om det Beløb, der er stillet til Raadighed, er forbrugt, kunde komme

ind under samme Vilkaar. Det vilde være uretfærdigt, om de ikke alle kom ind under samme Vilkaar.

Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard talte i Gaar om Kirkeskatten og sagde, at den havde bidraget og vilde bidrage til, at en Del vilde gaa ud af Folkekirken. Dem, der ikke har Interesse for Kirken, kan man ikke holde paa, og jeg er heller ikke vis paa, at det er til saa megen Skade, hvis det kun er af den Grund, de gaar ud. Men maaske vil en Del gaa ud af Folkekirken og slutte sig til Frimenigheder eller Valgmenigheder. Der er intet at sige til, at de, der slutter sig til en Frimenighed ikke betaler Kirkeskat, men med Hensyn til Valgmenighederne forekommer det mig, at det bør være saaledes, at de Medlemmer af Folkekirken, som vil have Bestemmelsesret med Hensyn til Folkekirkens Forhold, ogsaa maa bære de Byrder, der følger med, at man hører til Folkekirken. Det er og har været saadan, at de, der er i Valgmenighederne, har Bestemmelsesret med Hensyn til Folkekirken, men ingen Kirkeskat svarer, og dette forekommer mig ikke at være ganske retfærdigt. Jeg tror, at det kirkelige Udvalg har den Sag under Behandling, og jeg haaber, at Udvalget vil fremkomme med et saadant Forslag, at Kirkeskatten ikke skal virke saaledes, at der bliver en Udvandring af Folkekirken af den Grund og saaledes, at det Forhold, jeg nævnte med Hensyn til Valgmenighedens Medlemmer, maa blive taget i Betragtning.

For en Del Industriers Vedkommende er der givet Nedsættelse af Fragterne, for at de kunde beskæftige flere Arbejdere. Der er f. Eks. gennem Tørvefabrikantforeningen givet Tørvefabrikanterne Nedsættelse i Fragten paa Tørv, men jeg ved, at der er nogle mindre Tørvefabrikanter, som ikke er Medlemmer af nogen Tørvefabrikantforening, og som ikke har faaet Del i denne Fragtnedsættelse, og naar de nu ikke kan give deres Kunder den samme Rabat som de andre Fabrikanter, vil de miste disse Kunder til næste Aar. Jeg henstiller derfor, at der kommer til at gælde ensartede Regler for dem alle. Vor finansielle Stilling er jo daarlig, og det er Krisetid for de forskellige Erhverv, ogsaa indenfor Landbruget; navnlig i Vestjylland, hvor man fortrinsvis opdrætter Kvæg, og Kødproduktionen spiller saa stor en Rolle, er Krisetiden indtraadt for Landbruget. I saadanne Tider gælder det om at staa Ryg mod Ryg og hjælpes ad med at kom-